

1059

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 7 Ἀπριλίου,
ἐν 178, σ. 236.

« . . . τὸ πατριαρχεῖον . . . δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς μεταξὺ ὀρθοδόξων καὶ καθολικῶν γάμους,
τοὺς τελεσθέντας κατὰ τὸ λατινικὸν δόγμα . . . ».

1060

1877. Πρακτικὸν Συνόδου πΚ., τῆς 18 Ἰουλίου,
ἐν 178, σ. 236.

« . . . ὁ ὀρθόδοξος, νυμφευθεὶς δυτικῇ, δὲν εἶναι ἔγγαμος καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς γάμον
κοινωνίαν μετὰ ὀρθοδόξου γυναικός . . . ».

1061

1877. Πρακτικὸν συνόδου πΚ., τῆς 3 Δεκεμβρίου,
ἐν 178, σ. 236.

« . . . ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀναγνωρίζει τὸν γάμον ὀρθοδόξου μετὰ ἀπομενοκαθολικῆς καὶ διὰ
τοῦτο ἀπαγορεύει εἰς τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς τοῦ νὰ εὐλογήσῃ τοιοῦτους γάμους ὀρθοδόξου μεθ'
ἑτεροδόξου . . . ».

1062

1877 μέχρι 1916. Πρακτικὰ Πνευματικοῦ Συμβουλίου Κοινότητος Μαν-
δρακίου, τῆς νήσου Νισύρου.

κωδικοποιηθέντα, ἐν 182, φ. 75, σελ. 4. Πρβλ. 250, σ. 53-55.

« . . . Κεφάλαιον ΙΑ', περὶ τοπικῶν ἐθίμων.

ἄρθρ. 54. Ἡ πρωτοκόρη λαμβάνει ὅλην τὴν μητρικὴν περιουσίαν ὡς προῖκα· ἡ δευτερο-
κόρη λαμβάνει τὴν ἐπίκτητον (ἀγοραστήν) ἢ κληρονομικὴν περιουσίαν τοῦ πατρὸς· τὰ δὲ
λοιπὰ τέκνα λαμβάνουσι, κατ' ἐπιείκειαν, κτήματα τινὰ ἀσημάντου ἀξίας. Ἡ χρηματικὴ
περιουσία τοῦ πατρὸς δὲν δεσμεύεται ὑπ' οὐδενὸς ἐθίμου.

ἄρθρ. 55. Ἡ Χάρις. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου ὁ πατήρ, συνήθως δὲ
καὶ ἡ μήτηρ, δίδουσιν εἰς τὸν πρωτότοκον υἱὸν ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν καλλιτέρων κτημάτων αὐτῶν,
ὡς χάριν· ἀναγράφονται δὲ ταῦτα ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ τῆς μελλονύμφου πρωτοκόρης.

ἄρθρ. 56. Ἡ πρωτοκόρη εἶναι ὁ μόνος κληρονόμος τῆς μητρὸς ἐπὶ τῶν ἀδιαθέτων καὶ
ἀπροικίστων κτημάτων αὐτῆς.

ἄρθρ. 57. Ἐγγαμον ἀδελφόν, ἢ ἔγγαμον ἀδελφήν, ἀποθανόντας ἀκλήρους, δὲν κληρονομεῖ
ὁ ἐπιζῶν σύζυγος, ἢ ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἀλλ' οἱ ἀναγκαῖοι κληρονόμοι αὐτῶν.

ἄρθρ. 58. Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προικοσυμφώνου, δύναται ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἢ καὶ
ἀμφότεροι, νὰ κρατήσωσι ὅσαδήποτε κτήματα θελήσουσιν, ἵνα νέμονται αὐτὰ διὰ βίου·
μετὰ θάνατον αὐτῶν περιέρχονται εἰς τοὺς προικιζομένους. Τὰ κρατούμενα κτήματα
καλοῦνται γερροντομοῖρι.

ἄρθρ. 59. Γυναικομοῖρι. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἀκλήρου τοῦ συζύγου, ἢ
ἐπιζῶσα σύζυγος λαμβάνει ὡς νόμιμον μοῖραν ἐν ἐκ τῶν ἀκινήτων κτημάτων αὐτοῦ, ὑπὸ
τὴν ἀπόλυτον κυριότητα αὐτῆς.

